

ไอ้ละหนอพ้อพวงมาลัยเอ๋ย
กระไรเลยหลอกได้ให้ลุ่มหลง
การมขายร้ายจริงหญิงวงง
โยไม่คงกำนั้นเหมือนสัญญา...

เมื่อไม่รักลงไค้อย่างไรหนอ
หวานนอกกลอให้เพ้อละเมอหา
หลงใฝ่ฝันในวันซึ่งผั่งครึ่งตรา
โอโย...รักจำ พร่าได้ไม่ปราณี

...เด็กคอรักรักหลอกออกคอกโคก

เออหนอโลกรักไว้ไหนนี้

เมื่อรักรา ขอลารัก หักฤดู

ตราบนภพหน้ามีอาลัย...

จวบคินฟ้าสิ้นแล้วเอ๋ยที่เคยฝัน

ใจดวงนั้นรานร้าวคราวหลงไหล

เจ็บปวดพิษกรีก้นน้ำตามาโลมใจ

กุจดวงไฟไหม้ชีวินให้ภักดิ์พัง

ไอ้ละหนอพ้อพวงมาลัยแก้ว

ขอลาแล้วชาคินนี้มีหวัง

ถ้ายดวงใจแพ้พ่ายมาหลายครั้ง

ขอหยุดยั้งแก่นคึกว่าตรม.

ล า ร ัก

ศุภกัณฑ์